

И свободата кошаръ! . . .

Хай! на нога!

Да станемъ съ таквазъ наука:

В' единъ часъ стане-ще сполуга

И на предъ

Синца, единожъкъ, едногласно

Врагу да му свѣтимъ масло;

Пажъ на вредъ,

Кой да тѣрси и распита

Великъ-денъ тѣмъ малка пита

Е въ Заветъ:

То е нашія ИСПАСЪ;

Хай! сега на добаръ часъ;

Богъ е съ насъ.

То е очевидно, ако да разглѣдовамъ

Нѣкой лѣтописи, и сега да слѣдовамъ

Сѫщата наредба;

Но ний да не тѣрсимъ за да завладеимъ
Люцко; не ны трѣба, ни да ся надеимъ.

За да сподѣлимъ.

Толкозъ да са боримъ за една супруга,
Свободж, дѣчица, и нещемъ и друга